

๕๒ ๘
อิทธิฐานภาษาพื้นเมือง

๕
มณฑลพายัพ

กรมวิชาธิการ กระทรวงธรรมการ

พิมพ์ครั้งแรก ๕๐๐ ฉบับ

พ.ศ. ๒๔๓๔

มี ๑๘๒๒ คำ

ราคา ๔๐ สตางค์

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

โรงพิมพ์กรมวิชาธิการ กระทรวงธรรมการ

๕๒ ๕ อิทธิฐานภาษาพนเมือง

มณฑลพายัพ

กรมวิชาธิการ กระทรวงธรรมการ

พิมพ์ครั้งแรก ๕๐๐ ฉบับ

พ.ศ. ๒๔๗๔

มี ๑๘๒๒ คำ

ราคา ๔๐ สตางค์

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

โรงพิมพ์กรมวิชาธิการ กระทรวงธรรมการ

แจ้งความ กรมวิชาการ

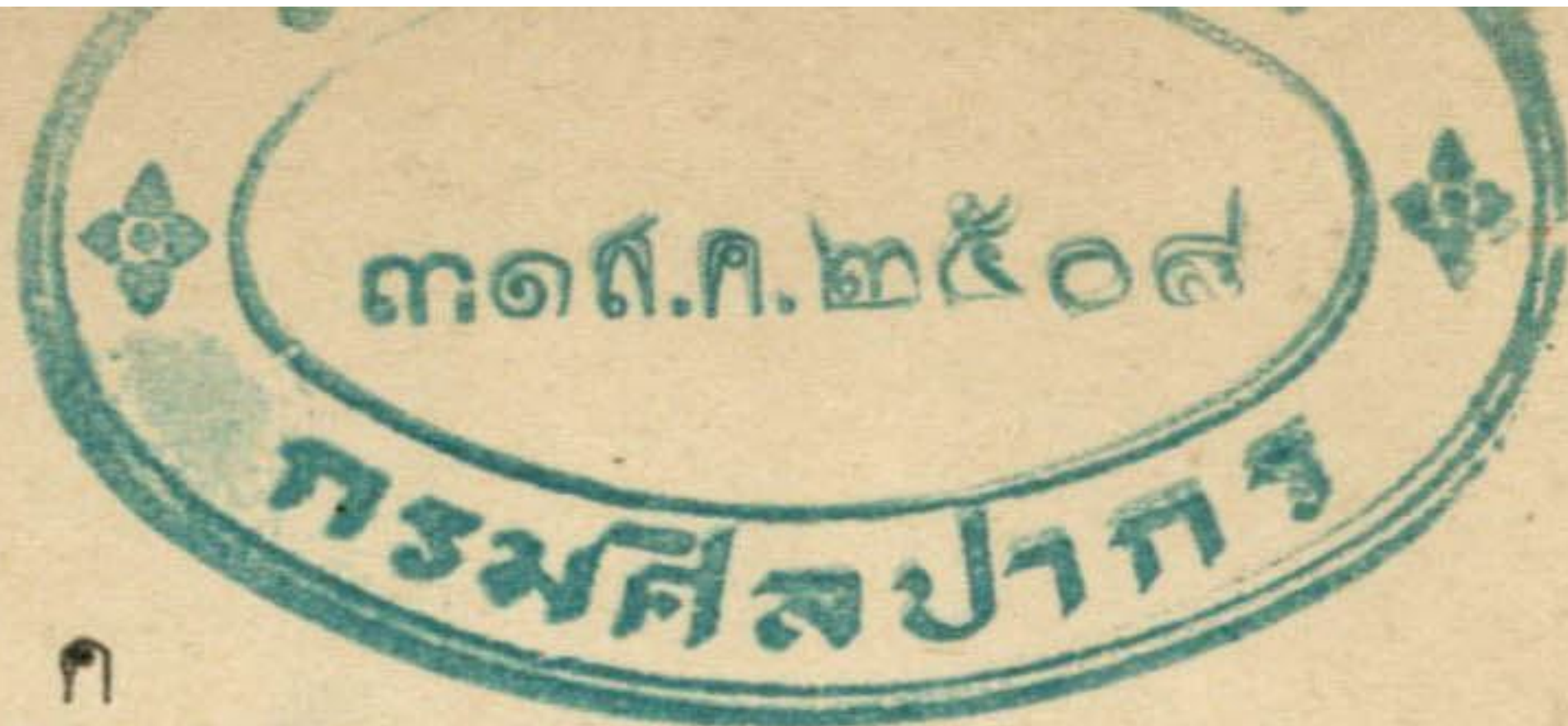
สยามสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ริเริ่มจะทำปทานุกรม
ภาษาไทยใหม่ฉบับหนึ่ง เป็นวิเคราะห์ ในทางภาษาศาสตร์ ขอ
ร้องให้เสนาบดีกระทรวงธรรมการ ทรงช่วยรวบรวมศัพท์ พจนานุกรม
ตามหัวเมืองต่าง ๆ มาประกอบการวิเคราะห์ เสนาบดีทรงเห็นว่า
การทรมสมาคมผู้รมาคิดช่วยสนับสนุนศิลปวิทยาเช่นนี้ เป็นของ พงศ์
เสริม เป็นการที่มุ่งผลร่วมกันกับรัฐบาล หากแบ่งเบาภาระแก่กัน
อนึ่งอาจมีผู้คิดเห็นไปว่า การทำปทานุกรมนั้น ในสยามสมาคมจึง
จะมาแย่งงานของรัฐบาลมีกระทรวงธรรมการเป็นต้นแล้ว แท้จริงนั้น
การเช่นนั้นไม่ใช่แย่งกัน แต่ช่วยกันต่างหาก รัฐบาลจะหวังสิทธิ
ที่จะทำการสนับสนุนศิลปวิทยาแต่ฝ่ายเดียวแล้ว น่าจะเป็นทางถ่วง
ความเจริญแห่งศิลปวิทยาเป็นอันมาก ด้วยความดำริเช่นนี้จึงโปรด
ให้เจ้าหน้าที่ตามหัวเมืองช่วยกันรวบรวมส่งมา.

๒๕ ๑ , ๑ / , ๕ ๓ ๓
บุคคลธรรมดาที่มณฑลพายัพส่งศพทูลเกล้ามาชดหนึ่ง ช่ง

น่าจะเป็นประโยชน์ได้มาก จึงได้คิดพิมพ์ขึ้นไว้ เพื่อบานอกจากท

จะส่งให้สยามสมาคมพิจารณาแล้ว หากจะเป็นประโยชน์ในการ
ศึกษาไปพลางระหว่างที่ปทานุกรมของสมาคมนั้นยังไม่เสร็จ ก็จะได้
ไม่มานอนนิ่งอยู่โดยไร้ประโยชน์ ก็นอกจากนี้ยังจะเป็นประโยชน์
แก่ชาวกรุงผู้จะไปยังย่านนั้นๆ ได้ใช้เป็นสมุดคู่มือสำหรับการ
สนทนาได้ด้วย.

ศัพท์พื้นเมือง มณฑลพายัพ เหล่านี้ ได้เรียงลำดับอักษร
อย่างเดียวกันกับปทานุกรมของกระทรวงธรรมการ ถ้าอย่างจะทราบ
โดยละเอียด พจนานุกรมฉบับนี้ในหนังสือปทานุกรมนั้น และ
ในหนังสือออกขรรค์ออกชะนิตของคำตามหลักไวยากรณ์ไว้ด้วย คือ
น.=นาม, ส.=สรรพนาม, ก.=กริยา, ว.=วิเศษณ์ คือคุณศัพท์
หรือกริยาวิเศษณ์, บ.=บุรพบท, สัน.=สันธาน, อ.=อุทาน. แต่
ออกขรรค์ออกชะนิตของคำเหล่านี้ บอกไว้เฉพาะคำต้น คือคำที่
เป็นตัวตั้งเท่านั้น เพราะบางศัพท์ก็มีครบทั้งประโยค คือมีทั้งนาม
กริยา และวิเศษณ์ เช่นคำว่า จุก่อนนี้ก่อน=หยุดอยู่ที่นี่ประโยค
“จุก่อน” เป็นกริยา “นี้” เป็นสรรพนาม “ก่อน” เป็นวิเศษณ์
ก็บอกแต่คำว่า “จุก่อน” ว่า ก. คำนี้ตั้งขึ้นเป็นต้น.

ก

อภิธานคัพท พนเมืองอย่างน จะไคพิมพ์ออกเป็นเล่มๆ เล่ม
ละยานหนึ่งๆ ตลอดท้องที่ในพระราชอาณาจักรสยามตามทมิภาษา
แผนกเพยนไปจากคัพทอื่นมีอยู่ในปทานกรมของกระทรวงธรรมการ
ฉะเพาะอภิธานเล่มน พระยาวัชรธรรมปริวัตร (คำ พรหมกลักร)
ไคเออเพื่อช่วยตรวจแก้ไขจนตลอด ขอผู้บรรดาที่ไคพบเห็นโปรด
ทักทวงขอทงผดพลาดและ ขาดตกบกพร่องตามแต่จะช่วยให้ เพื่อ
กระทรวงธรรมการไคพิจารณาแก้ไขให้ถูกต้อง บรรณียงชน เป็น
การรวบรวมภาษาพนเมืองให้มีหลักเป็นทคณคัง ไคกล่าวมาแล้ว
ข้างตน.

ณวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๔

พระยาเมธาธิบดี

อธิบดี.

อภิธานภาษาพนเมือง มณฑลพายัพ

กิก

ก

กือ

กิก ก. หั้น, ตัดเป็นชิ้นๆ.

กิง ว. ลาย, ต่าง เช่น ฟ้าตากิ่ง = ฟ้าลาย.

กิน น. เกล็ด, ลัทธิ.

กินแง้น น. ก้นงอน.

กินตัง ก. นังนานๆ

กนยอกบอด ก. กะเทกกัน.

กนลง ก. ล้มลง.

กนหย่อน น. ที่นั่งพับ, ก้นกบ.

กนหอสนกัน ก. คนให้เข้ากัน.

กวง น. วง เช่น แหวน ๑ กวง = แหวน ๑ วง.

ก้วง น. กรง.

กวม ก. ลิง.

กวย น. ตะกร้า, ชะลอม.

ก้วยข้าว น. กล้วยหอม.

ก้วยเต็ด น. มะละกอ.

ก้วยไต้ น. กล้วยน้ำละว้า.

ก้วยน่านม น. กล้วยหอมจันทน์.

กว้าง น. สัตว์ชนิดหนึ่ง คล้ายตัว

มะพร้าว มีเขาคลายวักวาช ทางมณฑล

พายัพใช้ชนกันเป็นการพนัน.

กว้างลึง น. ที่โอ้โถง.

กวาน น. รongเท้า.

กวาน น. บึง.

กือ ว. ไหม? หรือไม่? เช่น ไผ่กือ =

ไปไหม? ไปหรือไม่?

กือ น. ทับทิม เช่น ต้นกือ = ต้นทับทิม,

บักอ = ลูกทับทิม.

กือก น. จอกน้ำ.

กือก ว. เชื่อง เช่น วักอ = วักเชื่อง

กำลังจะไ้การ.

กือกหมาก น. กะโถน.

กือกเกา ก. เริ่มต้น, กือกเกา.

กือก น. ถนน, ทางเดิน.

กือก ว. โกง เช่น คนหลังกือก = คนหลังโกง.

กือกบ น. มะโหรทึก.

กือกท่า ก. คอยหา, คอยท่า.

กือกน้อย น. ตรอกเล็ก ๆ.

กือก ก. ผะสมสัตว์.

กือก ก. ตอน.

กือก น. ม้านั่งเล็ก ๆ.

กือกเก็บ น. รongเท้าไม้, เก็บชะ.

กือกดำ น. กะเพรา.

กือก ก. ตู, มอง, คอย.

กือกฝ่อ ก. คอยดู, มองดู.

กือก ว. ตะกละ.

กือกหัว ก. พะชักหน้า.

กือกองกะเงง ว. คดไปคดมา, งอไปงอมา.

กิดาษน้ำหน่อ น. กระดาษฟูสแก้ป.

กิดาษแยง น. กระดาษฟางอย่างละเอียด.

กิดาษสา น. กระดาษข่อย.

กิดู น. กะทุ, ข้อความ.

กิดูกข้าง น. กระดุกซี่โครง.

กิดูบ น. กะเบ้าหนัง.

กิดู น. บนม.

กิดูง น. โดง, คำโดง.

กิดูก น. เกราะ, เครื่องตีสัญญาณทำด้วยไม้.

กิดูก น. กระบ้อง.

กิดูกัน ว. เสมอกัน, เท่ากัน เช่น กิดูกัน = ชั่งเท่า ๆ กัน.

กิดูกะหลุย ว. ขลุ่ยขลุ่ย, อีหลุกขลุ่ย.

กะแห่^{๖ ๖}ล่งกัณ น. มือโพล่หลัง.

กะไห^๖ล่ง น. กะโหลก.

กะไห^๖ล่งหัว น. กะโหลกหัว.

กั^๕ก ก. ตีล่อ, พุดไม้ขัด.

กั^๖ก ก. ละเมอ.

กั^๕ก ก. ขัง, ทาง, บัง.

กั^๖ก น. เชื้อนประตู่, ธรณีประตู่.

กั^๕กก ก. ระมัดระวัง, คอยป้องกัน.

กั^๕ก ก. จุก, แน่น, ถัด.

กั^๖ก ก. ดุ เช่น ฝัก^๖กัณ = ฝัก.

กั^๕ก ก. ปลุกปล้ำ.

กั^๕กั^๖เข้า ก. อดเข้า.

กั^๕กั^๖เข้า น. ระแวง.

กั^๕กอด ก. สู้ดทน, อดกลั้น.

กั^๖ไฟ น. ไม้ขีดไฟ.

กั^๖มูล น. ขอบบวร.

กั^๖วะ น. ถาดไม้ใส่เข้า, กะบะใส่เข้า.

กั^๖ ว. ด้วย เช่น ไป^๖กั = ไปด้วย.

กั^๖ ว. กระมัง.

กั⁺ ว. คำ.

กั⁺กอก น. ต้นจอกที่ขึ้นในน้ำ.

กั⁺กั⁺ น. นกพิลาป.

กาด น. ตลาด.

กาดมัว^๕ น. ตลาดจอแจ.

กั^๖น ว. ลายเป็นขีดๆ, ผ่าน เช่น ม้า

กั^๖น = ม้าผ่าน.

กั^๖น ก. แพ้, สู้ไม่ได้.

กั^๖นโก๊ะกั^๖นโก๊ะ ก. คลานไม่เรียบร้อย.

กั^๖นงั^๖น ว. ตระหง่าน, เด่น.

กั^๖นบอง น. งูทับสมิงคลา.

กั^๖บสะวัด ก. ขบสะบัด, คาบตัว

เช่น ถัดแล้วตัวไปหรือกะขากไปข้างๆ.

กั^๖าย ก. เบื่อหน่าย.

กั⁺าย ว. เปลี่ยนแปลงไป, กลายไป,

สัตก.

กั^๖าว ก. งัดขึ้น.

กั⁺าเห^๖น น. แหนที่ขึ้นในน้ำ.

กาอยู่^๖ ก. คาอยู่, ติดอยู่.

กำเดียว ว. ประเดี้ยว.

กำบ น. แมลงปอ.

กำเบ้อ น. ฝืเสือ.

กำปองใต้ น. พิมเสน.

กำบุง น. แมงมุม.

กำลูกกุก น. กำหมัด.

กิก, กิด ว. สั้น.

กิดติด ว. จุนจู้ เช่น ทางสั้นกิดติด =
ทางสั้นจุนจู้.

กิ่นแขก ก. แต่งงาน.

กิว ว. คอด.

กิว น. บิด, โรคบิด.

กิว น. กิว.

กิว, จิว น. ขนเพ็ชร.

กิด ว. แดบ.

กิก ก. จูบ, ประจบกัน.

กิก ก. ม้วน.

กึ่งกั้น ก. โก้งโค้ง.

กึ่งกั ว. ก้นโค้ง.

กิด ก. นึก, คิด, ตริตรอง.

กีน ว. มาก, แพร่หลาย.

กุง ก. ถึงที่, คงที่.

กูด ก. ตัก เช่น ปักกูดแกง = กะจำ
ตักแกง.

กูป น. หมวก, งอบ.

กุ่ม ก. ประคอง, คุ่ม, กำกับ.

กุ่มกะลุ่ม ก. คลุมโปง.

กุ่มเข้า น. พระเณรบิณฑบาต.

กีย ว. อ่อน เช่น ขนกีย = ขนอ่อน.

กีย ก. ตัด.

กึ น. อนุสสาวรีย์, กุฎิ,

กึ น. เนียม, ว. กู้.

กูด ก. เอนไป.

กูป น. ประทุน.

กูปาว น. เปลือกมะพร้าว.

กุดาขาว น. คนชาติฝรั่ง.

กุดาดำ น. คนชาติแขก.

แก่ง ก. เตรียมตัวไว้.

เกิด ก. แทะหรือเก็ดกิ้นด้วยปาก.

เกิดเกา น. ต้นคัตเกา.

เก็น ก. ขันชะเนาะ.

เกา น. โคนต้นไม้, เถาไม้.

เกาชา น. โคนชา.

เกาแขน น. โคนแขน.

เกาะ ก. ลาก, คล่อง.

เกาะก่อง ก. ขหลัง.

เกาะเกะ ว. ชักชวน.

เกาเฮี น. รักแร้.

เกิก ว. กัดขวาง.

เกิง ว. คร่ง, กิ่ง.

เกิง ก. บัง เช่น เอาผ้าเกิงแดด = เอา

ผ้าบังแดด.

เกิด ก. สะกิด, ก้น เช่น เกิดไว้ไม่ให้

ไป = สะกิดไว้ไม่ให้ไป.

เก็น น. พะอง, กะไค.

เกิบ น. เกือก.

เกียง น. เคื่อนอ้าย. ก. ไชวักกะบาด.

เกียด ก. เกียด, โกรธ, ไม่พอใจ.

เกยว ว. อ้อมไป, วกไป.

เกยะ น. ต้นสน.

เกือ น. เกลือ.

แก้งอ้อม น. แกงเครื่องในวัว, แกงคั่ว

(โดยมากถ้าเป็นเครื่องในของสัตว์ใด ก็

เรียกชื่อสัตว์นั้น เช่นแก้งอ้อมชั้นไก่ฯ)

แก้้ว ว. แก่ห่อม.

เกด ว. แกระ, แก่ริน, ไม่สูง.

เก็น ก. เจ็บแปลบ.

เก็น น. เมล็ดในผลไม้.

เก็น ก. แค้นคอ, ลำลัก.

เก็น น. จุกขวด. ก. ไม่มีโชคลาก,

อับลาก.

เก็นต้า น. ลูกในตา.

เก็นสาก น. สากกระเบือ.

เกบอ้อน น. รำเข้า.

เกบ้าน น. ผู้ใหญ่บ้าน.

เกม น. กับแก้ม.

แก้ม⁺ ว. สลับกัน, ปนกัน.

แก้มบ่อง^๖ น. แก้มบุ๋ม, ลักขั้ม.

แกมไว^๖ ก. ประคองไว.

แกว⁺ ก. ทอดลูกเต๋า.

แก้วน^๖ ว. ชำนาญ, เชี่ยวชาญ เช่น

แก้วนเยี่ยะการ = ชำนาญทำการ.

แกวฝาย⁺ ๒๔ ก. บั่นฝาย.

โก^๖ ว. นูน, โค้งขึ้น.

โกง^๖ น. กอง, พวก, หมู, เหล่า.

ก. กอง, ทำให้เป็นกลุ่ม เช่น โกงไว =

กองไว.

โก้ง^๖ ว. ต่าง, ลาย, สลับกัน เช่น วัว

โก้ง = วัวต่าง.

โก้ง⁺ น. คั่นกะสุน.

โก้น⁺ น. โพรงไม้.

โก้นยัง^๖ น. กางเกงเงี้ยว.

โกมเกิด^๖ น. ไฟฟ้าเคจรทาง, โกมแก๊ส.

โกะเข้า^๖ น. สำนักรับเข้า.

โก๊^๖ น. ช้าง, ปีกุน.

ข

ขติ^๖ ก. เขยิบ.

ขตถวาย^๖ ก. ขัดสมาธิ.

ขน^๖ ก. กรน เช่น คนนอนหลับขน = คน
นอนหลับกรน.

ขนคิงลูก^๖ ก. ขนลูกขนพอง.

ขมุกขมู้น^๖ ก. คลื่นเหียน, สะอืดสะอ้อ.

ข่วง^๖ น. ลาน เช่น ข่วงบ้าน = ลานบ้าน.

ข่วงลูกกุก^๖ น. สนามมวย.

ขวก^๖ ก. แกะ, สลัก.

ขวาย^๖ น. เวลาสาย.

ข่อ^๖ น. ถ่านไฟ.

ขอก^๖ น. รีม, ขอบ เช่น ไปขอกฟ้า =
ไปริมฟ้า.

ขอแขน^๖ น. กำไลมือ.

ของ ว. จัด เช่น ไม้แห่งของ=ไม้แห่งจัด.

ของ ก. ทิม, โคน, สะดุด เช่น เดี๋ยวไป
ของไม้=เดี๋ยวไปโคนไม้.

ขอบก น. จอบสำหรับสับดิน.

ขอย, ขอยยวน ก. อัจฉา.

ขอสมา ก. ขอโทษ.

ขะ ก. เขี่ย.

ชะกุ่ม น. เชื้อสาบ, ตระกูล.

ชะจุ่มหัว น. ชฎา, มงกุฎ.

ชะแจ้ น. กุญแจ.

ชะใจ น. โขงโลงวัดน้ำ.

ชะใจ ว. รีบมา, รีบไป.

ชะเท้า น. จันตักปลา.

ชะปวงดอก น. พวงมาลัย.

ชะยม น. ศิษย์วัด.

ชะยอม น. พะยอม เช่น ต้นชะยอม=
ต้นพะยอม.

ชะเยอ, ขเยอ น. ขชะมูลฝอย.

ชะหนาน น. ทิด, เรียกผู้ที่สึกจากพระแล้ว.

ชะหนาบ ก. บังคับ, ปราบปราม.

ชะหล้า น. ลูกอ๊อดทะเล.

ชัน น. พานใส่ของ. ก. จาน้ำ,
จานอง.

ชันหมาก น. เชี่ยนหมาก.

ชันจ้ำ ก. บังคับ, ชับไล่.

ชัน น. สะพาน.

ชันย่าน น. ไม้สะพานหนู.

ชาก่ายงอน ก. ไชวห้าง.

ช่าง ก. หึง, หึงหวง.

ช่าง ก. ระบาย, ถ่าย เช่น ระบายน้ำออก.

خاب ก. แอบ, ซ่อน.

خابไหว้ ก. กราบไหว้.

ขาม ก. กลัว, เกรง.

ขาม ก. อยู่คงกะพัน.

ขามดยับ น. ขากรรไกรของคนหรือสัตว์.

ขำ ก. คิด.

ขิว ว. เหม็นสาบ, เหม็นห็น.

ชกษ ว. ตะกละ.

๕๕
ขขุนุ่น น. ตะกอน.

๕๕
ขข่า น. เขม่า.

๕๕
ขขาก น. ขกกลาก.

๕๕
ขขะ, ขขะเหละ ก. ขขลาด.

๕๕
ขขู่ น. โรคหัด.

๕๕
ขขู่ น. ตะไคร่น้ำ.

๕๕
ขขะ ก. น้ำเกลียด.

๕๕
ขข ว. ตระหน.

๕๕
ขข ก. โกหก.

๕๕
ขขยน น. โรคเกลื่อน.

๕๕
ขขม ก. บ่นจุกจิก.

๕๕
ขข น. นักโทษ.

๕๕
ขขตอน น. ไล่เดือน.

๕๕
ขข น. โรคเรื้อน.

๕๕
ขข, ขขิก น. เสมหะ, เสมอ.

๕๕
ขข น. ข้เท้า.

๕๕
ขข น. พุง, ท้อง.

๕๕
ขขะ น. ข้โคลน.

๕๕
ขข ว. ผอมแห้ง.

๕๕
ขข น. ขข.

๕๕
ขข น. ขข.

๕๕
ขข น. ไข่, ข้แมลงวัน.

๕๕
ขข น. โรคอุทเทราต.

๕๕
ขข น. ข้น.

๕๕
ขข ก. ข้โกง.

๕๕
ขขอย ว. โขเซ.

๕๕
ขข น. ขขลาด, ขข.

๕๕
ขข ก. พุดมาก.

๕๕
ขข ว. ขข.

๕๕
ขขสองกอง น. อหิวาตกโรค

๕๕
ขข น. ข้เท้า.

๕๕
ขข ว. อัมมก.

๕๕
ขข น. บ้นไต.

๕๕
ขข ก. คั่น, กลับคั่น.

๕๕
ขข ว. ขน.

๕๕
ขข น. กุญแจมือ.

๕๕
ขข ว. ข้น.

๕๕
ขข น. ต้นแม่น้ำ.

ชุม น. หลุม.

ชุมไม้ น. ร่มไม้, พุ่มไม้.

ชุมา น. กรุณา, ความเอ็นดู.

ชุมหัว ก. โคนหัว.

ชุม ก. บังคับ.

ชุม ก. ตี เช่น ชุมมิด = ตีมิด.

ชุมกะหลัด น. ชุมกัลด.

ชุมเคบ น. ชุมเกรียบ.

ชุมกาย น. ชุมอเข้า.

ชุมตอน น. ชุมอกกลางวัน.

ชุมเตน น. ขนมนางเล็ด.

ชุม่ง น. ชุมเห็นขว.

ชุมาง น. ชุมฟาง.

ชุมเลง น. ชุมอเย็น.

ชุมวิต น. ชุมต.

ชุมสาล น. ชุมโกชน.

ชุมหนมเส้น น. ขนมนจีน.

ชุมหม่นขน น. ขมนั่น.

ชุมะชอด ก. เก็บหมด.

ชุม ก. ชั่ง เช่น ชุมห่อตัง = ชั่งให้ตัง.

ชุม ว. หายาก, ประหยัด.

ชุมว น. ปลอก เช่น ชุมวมิด = ปลอกมิด.

ชุมว น. พัน.

ชุมอก น. นิยม เช่น ชุมอกกันเบี่ยะการ

= นิยมกันทำงาน.

ชุมเยยะ ก. แกล้งทำ.

ชุม ว. แน่น.

ชุมสอก น. ช้อสอก.

ชุมผ้า น. แลบริมผ้า.

ชุมว ว. วงไปรอบ ๆ เช่น ชุมว

ชุมวผล = ชุมวาวรอบผล.

โชค ก. โกรธ.

ค

คตคิน ก. คู้คิน.

คนดิบ น. คนยังไม่ได้บวช.

คั่นต๋อง ก. คลั่นไส้.

คนสาระวก น. คนบ้าๆบอๆ.

คนหลวก น. คนฉลาด.

ควง น. พวง เช่น ควงชะเง้อ = พวงกุญแจ.

ควบ ก. กรอบ.

คว้น น. หังวางของ, ก. ไช, เจาะ

เช่น คว้นไม้ = ไชไม้.

ควัก น. กระตัง.

ควัด ก. วัด เช่น ควัดคันเบ็ดขัน =

วัดคันเบ็ดขัน.

คอก น. คุก, เรือนจำ.

ค้อย ว. ทำให้ละเอียดยลละอ.

คอหอย น. ลูกกะเดือก.

คอเอม, คอออม น. คอพอก.

คะแนง น. ทะลายผลไม้ เช่น คะแนง

บ่าบ่าว = ทะลายมะพร้าว.

คัก น. ข้น เช่น ข้นบันได.

คั่น ก. คว้น เช่น คั่นอ้อย = คว้นอ้อย.

คืบ ก. คล้องของ.

ควัก ก. แล, ขำแหละ.

ควัก ก. ผัด.

คางคาว น. ว่านน้ำ.

คาน ก. สาบาน.

ค่าน ก. เกียจคร้าน.

คาบ น. มื่อ, ครั่ง, ทน, คราบ เช่น

ก้นเข้าคาบเด็ว = ก้นเข้า มื่อเด็ว,

คาบงู = คราบงู.

ค้าย ก. ข้าย.

คาว น. บทกลอน.

คาว ว. แก่จัด เช่น บ้าม่วงคาว =

มะม่วงแก่จัด.

ค้ำ น. ทองคำ.